

מכון שלום הרטמן
SHALOM HARTMAN INSTITUTE

Yom HaZikaron 2024

אֲנִי רוֹצֵה
לְדַכֵּר אֹתְכֶם,
אֵת כֻּלָּם

MORE AND MORE

Dafna Haimovitch

More and more tears flow, blurring the names on the pages of the newspaper -
October 14, 2023.

And from the countless names, I pick out a few,
Boys and girls like pearls,
Every name contains a world, a person who began at birth and ended in the
inferno, in terror
They are no longer and still they puncture my soul.

And there was not among them, those who committed the sin,
Not one iota of compassion.
Only criminal cruelty
Of bloodthirsty scoundrels
Who can no longer be called human beings.
Never forgotten, never forgiven
No words were created to describe this crime.

I pick out more and more names
Arousing forlorn thoughts
Of parents who hoped that the name they gave their newborn
Would accompany him like a diamond for the rest of his life.
Adi (Jewel), the soldier from Yokneam,
Adi, the soldier from Kiryat Netafim,
Adi, from the first response squad who fought at Netiv Ha-Asarah.

And the names that reflect a gift given to the parents
When their precious babies were born:
Shai (Gift) the journalist from Ramat Yishai,
Matanya (God's gift) the soldier from the Sede Ilan,
More names stab my weeping eyes:
Majed from Abu Ghosh,
Ibrahim the soldier from the Druze town of Ma'ar,
And Awad, a medic and an ambulance driver from the local council of Iksal.

In the distress that shackles me,
I try to preserve in the darkness of my memory
The names in which are hidden so many of the innocent and pure.
And heavier than the burden of knowing
Is that in the coming days,
The names of more beloved people will be announced.
Each one will sear the heart, on skewers of pain.

I want to remember them, all of them,
It must be done and said
That their blessed memory will never fade.

Dafna Haimovitch is a poet and translator. She has published seven books of children's fiction and poetry, a novel, and numerous short stories and poems.

This piece was published on January 11, 2024 at
<https://gluya.org/more-and-more/>.

עוד ועוד

דפנה חימוביץ'

עוד ועוד גולשות הדמעות,
מטשטשות שמות
הפרושים על גבי עתון יומי - 14.10.2023.
ומבין אינספור, אני דולה כפנינים,
שמות בנות ובנים.
כל שם מכיל עולם,
עולם של אדם שראשיתו בהולדו
וסופו בשעות התפת, שעות האיקה,
שהיו ועודם מנקבים את הנשמה.

ולא הנה בהם, במי שעוללו את העולה,
אף לא זיק קטן אהד של חמלה.
רק אכזריות נפשעת
של שפלים תאבי דם
שלא יקראו עוד בגי-אדם.
לעולם לא ישכח, לעולם לא יסלח
הפשע שלא נבראו מלים לתארו.

אני דולה עוד ועוד שמות
שמעוררים בי מחשבות עגומות,
על הורים שקונו, כי השם שהעניקו לרד הנולד
ילנה אותו כהלוים לארץ כל סגיו לעד:
עדי הסגלת מיקנעם,
עדי הסגלת מקרית נטפים,
עדי מכתת הכוננות שלחם בנתיב העשרה.

ושמות המשקפים מתנה שנתנה להורים
בעת אשר נולדו התינוקות היקרים:
שי העתונאית מרמת ישי,
מתנה הסגל משדה אילן,
ולנכח עיני הבוכיות ננעצים עוד שמות:
מאג'ד תושב אבו-גוש,
איברהים הסגל מהעיר הדרוזית-מע'אר,
ועווד, חובש ונהג אמבולנס מאקסאל - מועצה מקומית.

ובמועקה הלופפת אותי באיזקים,
אני מנסה לנצר במחשכי זכרונני,
את השמות אשר בהם חבוים
אנשים כה רבים חפים וזכים.
וכבדה מכל משא הידיעה,
שיפרסמו בימים הקרובים
שמות נוספים של אנשים אהובים.
כל אהד יצר את הלב,
בשפודים של כאב.

אני רוצה לזכר אותם, את כלם,
זכרם הברוך לא ימחה לעולם.

ואם אי פעם אמות
לפני שיגיע זמני,
אני רוצה שתחגגו את החיים
ולא תתאבלו על מותי.
שתקומו כל בוקר עם חיוך וגעגוע בלב,
ולא תתנו לאף שנייה מחייכם להתבזבז.
תראו עולם בשבילי, תעריכו כל רגע קטן
ומידי פעם תחייכו לעננים – אני אהיה שם.
מצטערת על הצער שגרמתי,
שתדעו שאני במקום טוב
מתגעגעת
ואוהבת מאוד.

עדי אודיה ברוך

**Staff Sergeant (Res.)
Adi Odeyah Baruch** was
a 23-year-old reserve
soldier and wedding
photographer from Kiryat
Netafim. She wrote this
poem as a will when she
was drafted into the
reserves on October 8,
2023. Adi was killed
by rockets in Sderot on
October 12.

If I die
Before my time,
I want you to celebrate life,
Not to mourn my death.
I want you to wake up every morning with a smile
on your face
and longing in your heart,
And don't let a single second of your life go to
waste.
See the world for me, appreciate every little
moment,
And every once in a while smile at the clouds -
I'll be there.
I'm sorry for the grief I caused,
Know that I'm in a good place.
I miss you,
And I love you very much.

Adi Odeyah Baruch

יכול להיות שמתחיל לבנון 3.
חשבתי שיהיה כדאי להשאיר קצת
הסברים.

למקרה שאני מת, כדאי שאשאיר
הוראות הפעלה או הספד כלשהו על
עצמי, הרי מה שווה לחיות אם לא
אזכה להספיד אף אחד.

אינני מצטער על גיוסי לסיירת
גבעתי ולפלגה ג' אשר נמצאתי
בה. זה דבר אשר אני אסיר תודה
עליו. היכולת לפגוש חברים כמו
אלו שמצאתי בצבא היא יוצאת
דופן. תודה למדינה אשר נתנה לי
את ההזדמנות הזאת ותודה לחברי
שנתנו לי את הצ'אנס לחיבור
יוצא דופן...

לסיום, אני מבקש לא לשקוע
באבל. הוא עשוי להיות יומיומי
ומתיש, אך העשייה שיכולה לצמוח
ממנו - אין היא מתישה - אלא
בונה.

אין דבר שהקשה עלי יותר
מהבטלה, לכן אני מבקש מכל
הסובבים אותי - תעשו תמיד.

לביא ליפשיץ

Staff Sergeant Lavi Lipshitz
was a 20-year-old photographer
and soldier from Modi'in
Macabim-Re'ut. He kept a
digital photo journal of his
service at [instagram.com/till_when_photo_diary](https://www.instagram.com/till_when_photo_diary). Lavi wrote
this will before he was killed
in the northern Gaza strip on
October 31, 2023.

This may be the beginning of a third
Lebanon War. I thought it would be
worthwhile to leave some explanations.

In case I die, it is better to leave
operating instructions or some sort of
eulogy for myself. After all, what's the
point of living if I don't get to eulogize
anyone?

I do not regret enlisting in the Givati
Brigade's Special Forces Unit and to Squad
3, my squad. In fact, I am grateful for
that. The opportunity to make friends like
the people I encountered in the military
is remarkable. Thank you to the country
that gave me this opportunity and thank
you to my friends who made an extraordinary
connection possible...

In conclusion, I ask that you do not
drown in grief. Grief may be daily and
exhausting, yet the activity that may
grow out of it is not exhausting, but
constructive.

Nothing has been more difficult for me than
doing nothing, so I ask everyone around me
- always *do*.

Lavi Lipshitz

יזכור עם ישראל

אליסף תל-אור

יזכור עם ישראל את בניו
ובנותיו, הנאמנים והאמיצים,
כתות הכוננות, המשטרה, סגלי
צבא ההגנה לישראל, ואנשי
קהלות המודיעין והבטחון, וכל
המתנדבות והמתנדבים להקהל
ולעמד על נפש בית ישראל
בישובי עוטף עזה, אשר חרפו
נפשמם במלחמה על הגנת העם
והארץ.

וכל מי שנהרג ונטבחו,
ונשרפו, ונחנקו, בידי מרצחים
שפלים, בשבתם בבתם ובלכתם
בדרך, במסבת רעים ובכל אהר
ואהר, בני ברית ושאנים בני
ברית. יזכור ישראל ויתברך
בזרעו ויאבל על זיו העלומים
וחמדת הגבורה וקדשת הרצון
ומסירות הנפש של הנספים
במערכה הכבדה. יהיו חללי
מערכות ישראל עטורי הנצחון
חתומים בלב ישראל לדור דור.

YIZKOR: MAY THE JEWISH PEOPLE REMEMBER

Elyasaf Tel-Or

Yizkor. May the Jewish People remember its sons and daughters, the faithful and brave, the first response squads, the police, the soldiers of the Israel Defense Forces, the members of the intelligence and security communities, and all those who volunteered to stand for the lives of the house of Israel in the settlements of the Gaza Envelope who sacrificed their lives in defense of the people and the land.

And all those who were murdered, slaughtered, burned, and strangled, by the hands of vile murderers, at home or traveling, at the party at Re'im or anywhere else, both Jews and non-Jews. May Israel remember and be blessed in its offspring, mourn for the lost radiance of youth, the glory of valor, the sanctity of will, and the self-sacrifice of those who perished in the hard battles. May the fallen of Israel's battles, crowned with victory, be forever etched in the heart of Israel for generations to come.

Elyasaf Tel-Or is Vice President of Content and Academics for the Meitarim Network. He wrote this Yizkor within a few days of the massacre that took place on October 7, knowing that there would be a need for memorial texts.